

Aanbeveling van de Raad over regionaal ontwikkelingsbeleid

Onofficiële vertaling

OESO-rechtsinstrumenten

Dit werk wordt gepubliceerd onder de verantwoordelijkheid van de Secretaris-Generaal van de OESO. De hierin geuite meningen en argumenten weerspiegelen niet noodzakelijkerwijs de officiële standpunten van de lidstaten van de OESO.

Dit document, evenals alle gegevens en kaarten die hierin zijn opgenomen, doen geen afbreuk aan de status van of soevereiniteit over enig territorium, de afbakening van internationale grenzen en scheidslijnen, en de naam van enig territorium, stad of gebied.

Dit document wordt gratis verstrekt. Het mag gratis worden gereproduceerd en verspreid zonder verdere toestemming, zolang het op geen enkele manier wordt gewijzigd. Het mag niet worden verkocht.

Dit is een onofficiële vertaling. Hoewel alles in het werk is gesteld om overeenstemming met de originele teksten te verzekeren, zijn de enige officiële versies de Engelse en Franse teksten die beschikbaar zijn op de OESO-website <https://legalinstruments.oecd.org>.

Achtergrondinformatie

De aanbeveling over regionaal ontwikkelingsbeleid is op 8 juni 2023 door de OESO-Raad op ministerieel niveau goedgekeurd, op voorstel van het Comité voor regionaal ontwikkelingsbeleid (Regional Development Policy Committee, RDPC). De aanbeveling biedt de deelnemers een coherent en strategisch kader voor de ontwikkeling en uitvoering van een effectief regionaal ontwikkelingsbeleid.

De behoefte aan een norm voor regionaal ontwikkelingsbeleid

Regeringen over de hele wereld erkennen al lang de belangrijke bijdrage van regio's, en de steden en plattelandsgebieden daarbinnen, aan nationale economische prestaties, welzijn, ecologische duurzaamheid en veerkracht. Regio's spelen ook een cruciale rol in de verzachting van en aanpassing aan de economische en sociale gevolgen van megatrends, zoals klimaatverandering, digitalisering, demografische verschuivingen en globalisering, die binnen de OESO-landen zeer asymmetrische gevolgen hebben. Tegelijkertijd verschillen regio's binnen OESO-landen sterk in hun economische structuur, prestaties en welzijn. Deze diversiteit heeft belangrijke gevolgen voor de ontwikkeling en de uitvoering van overheidsbeleid. Bovendien blijven er in veel OESO-landen aanzienlijke ongelijkheden bestaan tussen regio's.

De RDPC heeft aangetoond dat achter nationale prestaties vaak grote verschillen in economische, ecologische en sociale resultaten schuilgaan, afhankelijk van waar mensen wonen. Als het belangrijkste internationale forum voor beleidsmakers op hoog niveau op het gebied van regionale ontwikkeling heeft de RDPC de afgelopen 20 jaar het multilaterale debat over het denken over regionaal ontwikkelingsbeleid gestuurd door middel van diepgaande evaluaties in verschillende OESO-lidstaten, ook op regionaal en lokaal niveau, en talrijke publicaties. Op deze manier heeft de RDPC geholpen bij het vormgeven van het internationale debat over het "waarom", het "wat" en het "hoe" van regionaal.

Recente crises hebben regio's binnen landen niet op dezelfde manier getroffen. De asymmetrische impact van de schokken heeft de kwetsbaarheid van sommige regio's aan het licht gebracht. De sterk gedifferentieerde territoriale gevolgen van recente crises hebben ook duidelijk gemaakt dat het beleid dat nodig is om de negatieve gevolgen van de schokken te verzachten oog moet hebben voor regionale en lokale verschillen. De recente crises tonen eveneens aan dat het negeren van grote regionale ongelijkheden hoge kosten met zich meebrengt. Tegelijkertijd zijn regio's niet even altijd goed toegerust om megatrends aan te pakken. De rol van het regionale ontwikkelingsbeleid is dus belangrijker dan ooit om beleidsmakers te helpen deze complexe uitdagingen en afwegingen aan te gaan en veerkrachtige regio's op te bouwen.

Een inclusief proces voor de ontwikkeling van de aanbeveling

In 2022 heeft de RDPC de ontwikkeling van een OESO-aanbeveling voor regionale ontwikkeling als prioriteit aangemerkt om de geleerde lessen en de beleidspraktijken van de afgelopen 20 jaar te bundelen. Op basis daarvan besprak de RDPC in mei 2022 voor het eerst de ontwikkeling van een reeks richtlijnen voor regionale ontwikkeling. Gezien de grote belangstelling van de RDPC-leden om hiermee door te gaan, werd voorgesteld om de richtlijnen in een OESO-aanbeveling op te nemen.

Voortbouwend op deze werkzaamheden werd de aanbeveling ontwikkeld via een inclusief en interactief proces. De opmerkingen, suggesties en standpunten van de RDPC en verschillende OESO-beleidsgroepen hebben bijgedragen aan de ontwikkeling van de aanbeveling. Tijdens een raadplegingsseminar in maart 2023 zijn de pijlers van de aanbeveling zijn eveneens voorgelegd aan prominente belanghebbenden op het gebied van regionale ontwikkeling.

Reikwijdte van de aanbeveling

De aanbeveling biedt een alomvattend beleidskader ter ondersteuning van de ontwikkeling en de uitvoering van doeltreffend regionaal ontwikkelingsbeleid. De aanbeveling bouwt voort op bestaande OESO-normen en -instrumenten die onder de verantwoordelijkheid van de RDPC vallen, waaronder de aanbeveling van

2014 over doeltreffende overheidsinvesteringen op verschillende bestuursniveaus [[OESO/LEGAL/0402](#)] en de verklaring uit 2019 over beleid voor een betere toekomst voor regio's, steden en plattelandsgebieden [[OESO/LEGAL/0448](#)]. Daarnaast is de aanbeveling gebaseerd op de OESO-richtlijnen voor stedelijk beleid, de OESO-richtlijnen voor plattelandsbeleid en de OESO-richtlijnen voor waterbeheer die door de RDPC zijn goedgekeurd.

De aanbeveling beschouwt regionaal ontwikkelingsbeleid als sectoroverschrijdend beleid voor de lange termijn dat op meerdere niveaus wordt gevoerd en dat erop gericht is de bijdrage van alle regio's aan de nationale prestaties te verbeteren en ongelijkheden tussen plaatsen en tussen mensen te verminderen. Regionaal ontwikkelingsbeleid erkent dat de kennis die nodig is om een beleid voor een plaats of omgeving te ontwikkelen en uit te voeren verankerd is in de plaats zelf en bij mensen en gemeenschappen ligt. In het geval van sommige OECD-leden ligt deze kennis vooral bij inheemse volken die essentiële partners zijn in plaatsgebonden benaderingen van regionale ontwikkeling. Beleid voor regionale ontwikkeling kan worden aangenomen op nationaal niveau of op het niveau van subnationale overheden.

De aanbeveling steunt op tien elkaar aanvullende pijlers van regionaal ontwikkelingsbeleid. Deze zijn:

1) Een regionale ontwikkelingsstrategie ontwikkelen en uitvoeren; 2) De juiste territoriale schaal kiezen; 3) Samenwerken met gemeenschappen en belanghebbenden om beleid samen te ontwikkelen en uit te voeren; 4) Regio's veerkrachtiger maken; 5) De beschikbaarheid en kwaliteit van territoriale gegevens versterken; 6) Gezonde bestuurssystemen op meerdere niveaus opzetten; 7) Capaciteiten versterken; 8) Financiële middelen vrijmaken; 9) Integriteit bevorderen; en 10) Prestatiebeheer verstrekken.

De aanbeveling erkent de verschillen tussen landen met betrekking tot bestuurssystemen en de verschillende bevoegdheden of gedeelde verantwoordelijkheden die subnationale bestuursniveaus hebben met betrekking tot regionaal ontwikkelingsbeleid. Hoewel de aanbeveling van toepassing is op alle bestuursniveaus, kan de uitvoering ervan verschillen tussen en binnen de Adherenten, afhankelijk van hun bevoegdheden en belangen, met name op subnationaal niveau.

Volgende stappen

Om de uitvoering van de tien pijlers van de aanbeveling door landen te ondersteunen, werkt het RDPC aan een toolkit bestaande uit handvatten, praktische informatie en relevante voorbeelden van goede praktijkvoorbeelden die de landen kunnen gebruiken als hulpmiddel bij het ontwikkelen van hun eigen regionale ontwikkelingsbeleid.

Tegelijkertijd zal de OESO doorgaan met het ontwikkelen van relevante landenoverzichten, thematisch werk en rapporten over goede praktijkvoorbeelden en met het organiseren van rondetafelgesprekken, workshops en conferenties om de activiteiten en opkomende trends op het gebied van regionale ontwikkeling te volgen, zodat de aanbeveling ook in de toekomst relevant blijft.

In 2028 zal de RDPC verslag uitbrengen aan de OECD-Raad over de uitvoering, verspreiding en blijvende relevantie van de aanbeveling.

Voor meer informatie zie: <https://www.oecd.org/regional/>

Contactgegevens: regions@oecd.org

DE RAAD,

GELET OP artikel 5, onder b), van het Verdrag nopens de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling van 14 december 1960;

GELET OP de normen die de OESO heeft ontwikkeld op het gebied van overheidsinvesteringen en -infrastructuur, financieel overheidsbeleid, overheidsopdrachten, beleidsevaluatie, integriteit van de overheidssector, openbaarheid van bestuur, overheidsregelgeving, werkgelegenheid en leiderschap bij de overheid, klimaatverandering, milieu, digitalisering en gegevensbeheer, ondernemerschap, sociale en solidaire economie en innovatie;

GELET OP de werkzaamheden, met inbegrip van de normen, van andere internationale organisaties, die de nadruk hebben gelegd op de belangrijke rol van plaatsgebonden beleid en van lokale en regionale overheden, naast nationale regeringen, om wereldwijde doelstellingen te verwezenlijken en niemand achter te laten;

OVERWEGENDE dat er binnen veel landen grote en hardnekkige ongelijkheden bestaan op het gebied van regionale economische prestaties en welzijn, en dat mondiale megatrends, met name klimaatverandering, digitalisering, demografische verschuivingen en mondialisering, en verschillende crises een asymmetrisch effect hebben binnen landen en in sommige gevallen bestaande ongelijkheden kunnen vergroten;

ERKENNENDE de belangrijke bijdrage van regio's, en de steden en plattelandsgebieden die daar binnen vallen, aan nationale economische prestaties, burgerwelzijn, ecologische duurzaamheid en veerkracht, alsmede de rol van de regio's bij de verzachting van de negatieve economische en sociale gevolgen van megatrends;

ERKENNEND dat, in het licht van geografische diversiteit, uniforme benaderingen voorbijgaan aan het feit dat er meerdere mogelijke paden en meerdere ruimtelijke ordeningen voor economische ontwikkeling zijn, en als zodanig alleen ontoereikend zijn om de heterogene ontwikkelingsuitdagingen van regio's en plaatsen aan te pakken;

ERKENNEND dat regionaal ontwikkelingsbeleid een belangrijke aanvulling vormt op sectoraal beleid, aangezien het een geïntegreerde ontwikkelingsstrategie biedt die is toegesneden op de specifieke kenmerken van elke plaats;

OVERWEGENDE dat regionaal ontwikkelingsbeleid een gedeelde verantwoordelijkheid van de nationale en subnationale bestuursniveaus is, dat bestuurspraktijken op verschillende niveaus, met inbegrip van intergouvernementele begrotingskaders, deel uitmaken van elk bestuursstelsel, ongeacht het decentralisatieniveau, en dat deze aanbeveling derhalve relevant is voor alle bestuursniveaus, overeenkomstig de wettelijke, beleidsmatige en institutionele kaders.

Op voorstel van het Comité voor het regionaal ontwikkelingsbeleid:

- I. **KOMT OVEREEN** dat voor de toepassing van deze aanbeveling de volgende definities worden gehanteerd:
 - **Regionaal ontwikkelingsbeleid** is een sectoroverschrijdend beleid voor de lange termijn op verschillende niveaus dat erop gericht is de bijdrage van alle regio's aan de nationale prestaties te verbeteren en ongelijkheden tussen plaatsen en tussen mensen te verminderen door duurzame ontwikkeling op de lange termijn in alle regio's te bevorderen via strategische en gerichte maatregelen op het gebied van overheidsbeleid, investeringen en dienstverlening die zijn afgestemd op de specifieke behoeften en mogelijkheden van regio's en hun inwoners.
 - **Regio's, of plaatsen, zijn ruimtelijke gebieden** of subeenheden binnen landen met nederzettingen en gemeenschappen van verschillende grootte, waaronder, maar niet beperkt tot, afgelegen gebieden, plattelandsgebieden, kleine en middelgrote steden en hun buurten, en grote stedelijke, peri-urbane en grootstedelijke gebieden (steden en hun woon-werkzones) en de plattelandsgebieden die daar binnen

vallen. De term 'regio' wordt gebruikt met een ruimtelijke dimensie en verwijst niet naar een administratieve of politieke entiteit.

- **Subnationale overheden** verwijzen naar alle bestuursniveaus onder het nationale niveau, inclusief regionale en deelstaatoverheden, andere tussenliggende bestuursniveaus (bijv. departementen, provincies) en gemeentelijke/lokale/metropolitane overheden.
- **Meerlegig bestuur** verwijst naar de institutionele en financiële interacties tussen bestuursniveaus en een breed scala aan niet-gouvernementele belanghebbenden, waaronder particuliere actoren en burgers, bij het ontwerpen en uitvoeren van overheidsbeleid met subnationale impact. Deze interactie wordt gekenmerkt door een wederzijdse afhankelijkheid tussen bestuursniveaus en verloopt verticaal (tussen verschillende bestuursniveaus), horizontaal (tussen dezelfde bestuursniveaus) en in een netwerk met een breder scala aan niet-gouvernementele belanghebbenden (burgers, private partijen).

II. BEVEELT AAN dat Leden en niet-leden die zich bij deze aanbeveling hebben aangesloten (hierna de "Adherenten") een effectief plaatsgebonden regionaal ontwikkelingsbeleid bevorderen en uitvoeren ter ondersteuning van inclusieve en duurzame ontwikkeling en burgerwelzijn ten behoeve van iedereen. Daartoe dienen de Adherenten

1. Een geïntegreerde en evenwichtige regionale ontwikkelingsstrategie te ontwerpen en uit te voeren die is toegesneden op verschillende plaatsen, door:

- a) samen met subnationale overheden en gemeenschappen duidelijke en gedifferentieerde doelstellingen voor regionale ontwikkeling te definiëren die de bijdrage van alle regio's aan nationale economische prestaties, welzijn, ecologische duurzaamheid, veerkracht en de vermindering van regionale ongelijkheden bevorderen;
- b) het integreren van een territoriale visie in complementaire sectorale beleidsmaatregelen, investeringen en openbare diensten om ervoor te zorgen dat deze elkaar wederzijds versterken en dat de doelstellingen van het sectorale beleid en het regionale ontwikkelingsbeleid op elkaar zijn afgestemd;
- c) het benutten van de specifieke concurrentievoordelen en absolute voordelen van elke regio op nationaal en internationaal niveau, evenals de endogene drijvende krachten achter productiviteit, welzijn en ecologische duurzaamheid;
- d) het welzijn van mensen centraal te stellen in het regionale ontwikkelingsbeleid door deze te richten op de specifieke behoeften van alle bevolkingsgroepen, met inbegrip van kwetsbare, ondervertegenwoordigde of gemarginaliseerde groepen;
- e) het ondersteunen van regio's bij het ontwikkelen van goede beleid om de aantrekkelijkheid van regio's voor internationale investeerders, talent en bezoekers te vergroten en hun integratie in mondiale markten en waardeketens te bevorderen.

2. De juiste territoriale schaal (schalen) voor beleidsmaatregelen kiezen om zodoende rekening te houden met alle soorten afhankelijkheden tussen en binnen regio's, onder meer door win-winpartnerschappen, door:

- a) rekening te houden met functionele gebieden, als aanvulling op gevestigde administratieve grenzen van subnationale overheden, die de potentiële economische, sociale en ecologische verbindingen tussen gebieden weerspiegelen;
- b) stedelijke en plattelandsgebieden te integreren, onder meer via gezamenlijke strategieën, om hun synergieën te maximaliseren, de productie van collectieve goederen te verbeteren, schaalvoordelen in de openbare dienstverlening te realiseren en nieuwe economische en sociale kansen te ontwikkelen.

3. Tijdens de hele beleidsvormingscyclus actief samen te werken met regionale en lokale gemeenschappen en belanghebbenden om de kennis te verzamelen ofwel te produceren die nodig is om de behoeften van de regio's vast te stellen en hun specifieke troeven te benutten, door:

- a) het creëren van een gunstig klimaat voor participatieve en deliberatieve processen waarbij alle belanghebbenden en regionale en lokale gemeenschappen betrokken zijn, met inbegrip van burgers, het maatschappelijk middenveld, de particuliere sector, werkgroepen, financiële en onderwijsinstellingen en sociale partners, met voldoende capaciteit en middelen;
- b) het bevorderen van strategische communicatiekanalen, transparantie en toegang tot duidelijke, volledige, tijdige, betrouwbare en relevante informatie, gegevens en bewijzen.

4. Regionaal ontwikkelingsbeleid inzetten om de asymmetrische impact van wereldwijde megatrends en schokken aan te pakken en een duurzame en rechtvaardige groene overgang te realiseren, door:

- a) het ondersteunen van het bereiken van netto-nul koolstofvrije itstoot en de groene transitie in regio's, onder meer door het bevorderen van groene innovatie en investeringen, het stimuleren van klimaatmaatregelen en -financiering op subnationaal niveau, en het ondersteunen van strategieën voor de circulaire economie;
- b) het verbeteren van de toegang tot digitale infrastructuur, solide kaders voor gegevensbeheer, vaardigheden, capaciteitsverhoging, het verkleinen van de digitale kloof tussen stad en platteland en het benutten van de kansen van digitalisering in alle plaatsen;
- c) het ondersteunen van regio's om zich aan te passen aan demografische veranderingen, onder meer om te zorgen voor duurzame dienstverlening die toegankelijk is voor iedereen, terwijl innovatie en flexibiliteit worden bevorderd en de afweging tussen de kosten van dienstverlening en toegang wordt gemaakt;
- d) regionale ontwikkelingsdoelstellingen en -prioriteiten vast te stellen die de synergieën tussen de duurzame en rechtvaardige groene overgang benutten en de voor en nadelen hiervan in evenwicht houden;
- e) ervoor te zorgen dat het regionale ontwikkelingsbeleid, investeringsbeslissingen en openbare beheerspraktijken toekomstbestendig, toekomstgericht, flexibel en wendbaar zijn om veranderingen op korte en lange termijn beter te kunnen anticiperen, en de veerkracht van alle plaatsen te vergroten.

5. Bevorderen van de beschikbaarheid en kwaliteit van internationaal vergelijkbare gegevens en indicatoren op verschillende territoriale schalen om het regionale ontwikkelingsbeleid te informeren en feiten voor de besluitvorming te produceren, door:

- a) het verbeteren van de beschikbaarheid, toegankelijkheid en granulariteit van subnationale indicatoren over demografische, sociaaleconomische, milieu- en financiële omstandigheden en welzijn in alle soorten regio's en volgens internationale normen en definities, onder meer via officiële statistische enquêtes, administratieve gegevens en territoriale classificaties;
- b) het bevordering van de goedkeuring van internationale normen voor de ontwikkeling van subnationale statistieken op relevante beleidsterreinen voor regionale ontwikkeling, ook in verband met mondiale transities en megatrends, zoals demografische veranderingen, digitalisering, uitdagingen op het gebied van klimaat en biodiversiteit en mondialisering;
- c) het benutten van het volledige potentieel van slimme, grote en open gegevens, waaronder geospatiale gegevens, zoals bronnen voor officiële statistieken van subnationale gegevens en indicatoren, om beleidsbeslissingen op het gebied van regionale ontwikkeling te onderbouwen en

mogelijk te maken op basis van actuele en kwalitatief hoogwaardige informatie en bewijs, en tegelijkertijd te zorgen voor goed gegevensbeheer, met name om de privacy van personen te waarborgen.

6. Gezonde bestuurssystemen op meerdere niveaus opzetten op te stellen om een coherent regionaal ontwikkelingsbeleid te bevorderen, door:

- a) doeltreffende methoden en instrumenten goed te keuren om de opzet en uitvoering van regionaal ontwikkelingsbeleid tussen nationale en subnationale bestuursniveaus en belanghebbenden te coördineren, zodat hun wederzijdse afhankelijkheid wordt beheerst en ervoor wordt gezorgd dat de behoeften van en implicaties voor verschillende regio's in aanmerking worden genomen door de diverse beleidsterreinen die van invloed zijn op hun vooruitzichten en resultaten;
- b) gebruik te maken van mechanismen om sectoroverschrijdende coördinatie op nationaal en subnationaal bestuursniveau te vergemakkelijken, zoals - maar niet beperkt tot - strategische kaders voor overheidsinvesteringen, interdepartementale/ministeriële comités en programma's, gezamenlijke investeringsfondsen en harmonisatie van de programmaregels;
- c) het bieden van stimulansen en het zoeken naar mogelijkheden voor territoriale samenwerking tussen subnationale overheden om het regionale ontwikkelingsbeleid te verbeteren en complementariteit mogelijk te maken, onder meer via regelingen voor metropolitaan bestuur, partnerschappen tussen steden en het platteland, intergemeentelijke, interregionale en grensoverschrijdende samenwerking;
- d) de aanmoediging en goedkeuring van innovatieve coördinatiemechanismen tussen bestuursniveaus en *bottom-up* initiatieven voor regionale ontwikkeling, onder meer door experimentele bestuursbenaderingen en nieuwe soorten partnerschappen.

7. Versterking van de bestuurlijke, strategische en technische capaciteit voor het ontwikkeling en uitvoeren van regionaal ontwikkelingsbeleid op nationaal en subnationaal bestuursniveau, door:

- a) voortdurend de vaardigheden en competenties in kaart te brengen die nodig zijn om een doeltreffend regionaal ontwikkelingsbeleid te leiden en uit te voeren, met name op subnationaal niveau en op het gebied van strategische planning, regelgeving, beleids- en programmabeheer, projectbeoordeling, aanbesteding, financiering, infrastructuurinvesteringen, publiek-private investeringsinstrumenten, gegevensbeheer, betrokkenheid van belanghebbenden, partnerschapopbouw, en toezicht en evaluatie, waarbij rekening wordt gehouden met huidige en toekomstige behoeften en uitdagingen;
- b) het zorgen voor een leercultuur die het regionale ontwikkelingsbeleid ondersteunt, onder meer door leermogelijkheden te bieden evenals permanente opleiding, het delen van ervaringen, coaching en innovatie aan te moedigen, afgestemd op het regionale ontwikkelingsbeleid en de organisatorische doelstellingen.

8. Gediversifieerde, evenwichtige en duurzame financiële middelen vrijmaken om het regionale ontwikkelingsbeleid op nationaal en subnationaal niveau adequaat te financieren door:

- a) de financiering voor regionale ontwikkeling af te stemmen op de doelstellingen van het nationale en subnationale regionale ontwikkelingsbeleid;
- b) de prioriteiten van het regionale ontwikkelingsbeleid te koppelen aan begrotingsprocessen, met name budgetkaders voor infrastructuurinvesteringen, om op kosteneffectieve, gecoördineerde en samenhangende wijze in de regionale ontwikkelingsbehoeften te voorzien;
- c) het doeltreffend inzetten van fiscale instrumenten voor regionale ontwikkeling, waaronder belastingregelingen, overdrachts- en egalisatiemechanismen en fondsen voor regionale ontwikkeling, ter ondersteuning van een meer proactieve benadering van regionale ontwikkeling;

- d) het mobiliseren, bundelen en versterken van de complementariteit tussen traditionele en innovatieve financieringsbronnen op internationaal, nationaal en subnationaal niveau om goed doordachte overheidsinvesteringen ter ondersteuning van regionale ontwikkelingsdoelstellingen te ondersteunen.

9. Bevorderen van integriteit, transparantie en verantwoordingsplicht in regionale ontwikkelingsbeleid om een doeltreffend gebruik van overheidsmiddelen te waarborgen en het vertrouwen in nationale en subnationale overheden te versterken, door:

- a) verantwoordingsmechanismen in te voeren die de publieke controle op overheidsbeleid bevorderen, onder meer door strategieën en initiatieven op het gebied van transparantie en openbaarheid van bestuur;
- b) nauwkeurige, tijdige, betrouwbare en gebruikersvriendelijke informatie over de effecten van het regionale ontwikkelingsbeleid en het gebruik van middelen voor regionale ontwikkeling met burgers te delen;
- c) ervoor zorgen dat wet- en regelgevingskaders de doelstellingen van het regionale ontwikkelingsbeleid ondersteunen, met name door onnodige regelgevings- of andere administratieve lasten te verminderen.

10. Krachtige mechanismen voor prestatiebeheer te bevorderen die een empirisch onderbouwd regionaal ontwikkelingsbeleid stimuleren, door:

- a) toezicht te houden op de uitvoering en de effecten van het regionale ontwikkelingsbeleid en de voorwaarden waaronder het succesvol kan zijn, te evalueren aan de hand van een robuuste evaluatiestراتيجية, met inbegrip van een reeks realistische en duidelijke indicatoren;
- b) systematisch gebruik te maken van gegevens en bewijzen van monitoring en evaluatie om de prestaties en effecten van het beleid op korte en lange termijn beter te begrijpen en te communiceren, de samenhang van verschillende beleidsmaatregelen in het licht van de doelstellingen voor regionale ontwikkeling te beoordelen en nieuwe beleidsinitiatieven te onderbouwen.

III. MOEDIGT relevante belanghebbenden aan deze aanbeveling te bevorderen en te gebruiken.

IV. VERZOEKT de secretaris-generaal deze aanbeveling te verspreiden.

V. VERZOEKT de deelnemers deze aanbeveling op alle overheidsniveaus te verspreiden.

VI. VERZOEKT niet-leden rekening te houden met en zich te houden aan deze aanbeveling.

VII. VERZOEKT het Comité voor regionaal ontwikkelingsbeleid om:

- a) te fungeren als forum voor de uitwisseling van informatie, ervaringen en beleidspraktijken met betrekking tot regionaal ontwikkelingsbeleid in verband met de uitvoering van deze aanbeveling;
- b) de inspanningen van de aangesloten partijen om deze aanbeveling uit te voeren, te ondersteunen door handvatten te ontwikkelen; en
- c) uiterlijk vijf jaar na de goedkeuring van deze aanbeveling en vervolgens ten minste om de tien jaar aan de Raad verslag uit te brengen over de uitvoering, verspreiding en blijvende relevantie van deze aanbeveling.

Over de OESO

De OESO is een uniek forum waar regeringen samenwerken om de economische, sociale en milieu-uitdagingen van globalisering aan te pakken. De OESO loopt voorop bij inspanningen om inzicht te krijgen in en regeringen te helpen reageren op nieuwe ontwikkelingen en zorgen, zoals ondernemingsbestuur, de informatie-economie en de uitdagingen van een vergrijzende bevolking. De organisatie biedt een kader waar regeringen beleidservaringen kunnen vergelijken, antwoorden kunnen zoeken op gemeenschappelijke problemen, goede praktijken kunnen identificeren en kunnen werken aan de coördinatie van binnenlands en internationaal beleid.

De lidstaten van de OESO zijn: Australië, Oostenrijk, België, Canada, Chili, Colombia, Costa Rica, Tsjechië, Denemarken, Estland, Finland, Frankrijk, Duitsland, Griekenland, Hongarije, IJsland, Ierland, Israël, Italië, Japan, Korea, Letland, Litouwen, Luxemburg, Mexico, Nederland, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slowakije, Slovenië, Spanje, Zweden, Zwitserland, Türkiye, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten. De Europese Unie neemt deel aan de werkzaamheden van de OESO.

Wettelijke instrumenten van de OESO

Sinds de oprichting van de OESO in 1961 zijn er in het kader van de OESO ongeveer 460 belangrijke rechtsinstrumenten ontwikkeld. Hiertoe behoren de OESO-besluiten (d.w.z. de besluiten en aanbevelingen die door de OESO-Raad zijn aangenomen in overeenstemming met het OESO-verdrag) en andere rechtsinstrumenten die binnen het OESO-kader zijn ontwikkeld (bijv. verklaringen, internationale overeenkomsten).

Alle belangrijke rechtsinstrumenten van de OESO, ongeacht of ze van kracht zijn of zijn ingetrokken, zijn opgenomen in het online Compendium of OECD Legal Instruments. Ze zijn onderverdeeld in vijf categorieën:

- Besluiten worden aangenomen door de Raad en zijn juridisch bindend voor alle leden, behalve voor de leden die zich onthouden op het moment van aanneming. Ze leggen specifieke rechten en verplichtingen vast en kunnen toezichtmechanismen bevatten.
- Aanbevelingen worden aangenomen door de Raad en zijn niet wettelijk bindend. Ze vertegenwoordigen een politieke verbintenis tot de principes die ze bevatten en houden de verwachting in dat de deelnemers hun best zullen doen om ze uit te voeren.
- *Substantive Outcome Documents* (documenten met inhoudelijke resultaten) worden aangenomen door de afzonderlijke Adherenten op de lijst en niet door een OESO-orgaan, als het resultaat van een ministeriële bijeenkomst, een bijeenkomst op hoog niveau of een andere bijeenkomst in het kader van de Organisatie. Ze stellen meestal algemene principes of langetermijndoelen vast en hebben een plechtig karakter.
- Internationale overeenkomsten worden onderhandeld en gesloten binnen het kader van de Organisatie. Ze zijn juridisch bindend voor de partijen.
- Regelingen, convenanten en diversen: in de loop der tijd zijn in het kader van de OESO verschillende andere soorten materiële rechtsinstrumenten ontwikkeld, zoals de regeling inzake door de overheid gesteunde exportkredieten, de internationale overeenkomst inzake beginselen voor zeevervoer en de aanbevelingen van de Commissie voor Ontwikkelingsbijstand (DAC).